

NAŠA DRUŠTVA

Krišćanska ženska zveza ponovno opozarja na one, ki bi se udeležili romanja v Petrovo pri Celju, da naj se prijavijo čim prej, da lahko zveza ukrene vse potrebno ob pravem času. Prijave se sprejemajo pri vseh odbornicah in v pisarni Krišćanske ženske zveze, Aleksandrova cesta 6/1, ki posluje vsako sredo in soboto od 8. do 12. in od 14. do 17. ure. — Ddbor.

Jarenina. V nedeljo, dne 28. junija se vrši na slavnosten način otvoritev doma, v katerem uprizarja Katoliško prosvetno društvo svoje igrokaze. Kot prva točka je blagoslovljenje doma, ki ga izvrši preč. g. kanonik in dekan Jos. Čizek; za tem bo govor o velikem pomenu posojilničnega delovanja, ker je ravno ob tem času tridesetletnica plodonosnega delovanja posojilnice v Jarenini in ker je leta zgradila prosvetni dom; govoril bo bivši narodni poslanec g. Vladimir Pušenjak. Kot zadnja točka je ponovitev izvršne burke »Trojčica«, ki se je vršila zadnjo nedeljo z velikim vsestranskim zadovoljstvom in užitkom. Sodelujeta domači pevski zbor in »Maribor«, ki priredi ob tej priliki izlet. Ker je to dan velikega kulturnega pomena za Jarenino in za vse severne Slovenske gorice, vljudno vabimo vse okoličane, da se odzovejo klicu in pridejo na ta redek slavnosten dan v Jarenino!

Sv. Rupert v Slov. goricah. V nedeljo, dne 29. junija se vrši v prostorih nove šole znamenito predavanje o preganjanju krščanstva v Rusiji. Predavanje spremlja 32 krasnih skiptičnih slik, katere kažejo razdrtje ruske cerkve in samostane ter razne Marijine podobe. Vsi malega prostora se vrši predavanje dvakrat, in sicer, prvo takoj po večernicah, drugo pa ob 6. uri zvečer. Za kritje stroškov se pobira prosta vstopnina. Pridite v obilnem številu!

Gornja Radgona. V živem spominu je še vsem našim gostom iz bližnje in daljne okolice veselo vrvenje, ki se je bilo razvilo lani na Petrovo na dvorišču naše Posojilnice. — Bojeval se je neizprosno boj za prelepe dobitke tombole našega prosvetnega društva. 1500 Din je dobil neki fant iz Kapele, lepo močno kolo je šlo v občino Polce, krasna ura se je pa podala nekam v negovsko župnijo. Tudi letos bomo imeli na Petrovo, na istem prostoru, v slučaju slabega vremena pa v notra-

njih prostorih Posojilnice tombolo Prosvetnega društva s sledečimi glavnimi dobitki: 1. 1500 Din v gotovini; 2. bala platna v vrednosti nad 500 Din; 3. srebrna ura ter nad 200 drugih lepih dobitkov. Tombolske karte so po 3 Din. Po tomboli prosta zabava. Sodeluje domača godba »Mura«. Čisti dobiček je namenjen v prosvetne svrhe, zlasti za nabavo lepih knjig. Znano je vsem, ki so obiskovali v pretečenem letu naše prireditve, koliko lepega jim je nudil naš prvovrstni skiptičnik s svojimi krasnimi slikami. Med odmorji se je oglašil naš Radio s poučnimi, zabavnimi in veselimi komadi. Ob nedeljah in praznikih se zbira v naši knjižnici ukaželjna mladež. Naš zbor mladih tamburašev napreduje vztrajno. Da se bo delo našega Katoliškega prosvetnega društva vsestransko še močneje razvilo, k temu pripomoremo z združenimi močmi val, ki se udeležujemo njegovih prireditev, poučnih in zabavnih. Zato na Petrovo na svidenje in v boj za lepe dobitke naše tombole!

Sv. Barbara v Halozah. Barbarčani v Halozah smo postali nekam molččci. Le redko kdaj prinese »Slovenski Gospodar« kako novico iz Haloz. Zato pa še ne sme nihče misliti, da ne delamo in da se ne probujamo. Kar nas je tu ob hrvaški meji, se držimo pač načela, da se vsako dobro delo samo hvall, zato ne obešamo vsega na veliki zvon! Evo dokaza, da tudi mi napredujemo! V mesecu juniju smo imeli dvakrat skiptično predavanje »Potovanje v Lurde«, in sicer kar sami brez tuje pomoči! Naša nova dvorana je za to zelo primerna. Kazanje slik s pomočjo skiptika je bilo obakrat zelo dobro obiskano, kar priča, da imajo ljudje veliko smisla za taka predavanja. V mesecu juniju bomo imeli zopet skiptično predavanje, kjer bomo videli krasoto mesta Rima in okolice. Vabimo že sedaj! Na hinkoštno nedeljo smo imeli gledališko predstavo, prvičrat na novem odru, v dvorani pri Sv. Katarini. Prireditelj je v vsakem oziru zelo dobro uspela. Obisk je bil naravnost presenetljiv. Saj smo videli v dvorani goste še celo iz Ljubljane, Maribora, Ptujja in iz Zavrča, ki so prišli sem na izlet. Igralci so uprizorili dve igri in sicer »Gospa Kordula« in »Dva gluha«. Pevske točke pa je v splošno zadovoljnost izvajal tukajšnji cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. organista Bračko. Čast igralcem, ki so tako dobro rešili svoje vloge in se toliko žrtvovali v času, ko je zunaj polno težkega dela! Haložani pa smo tudi radi veselili. Kako ne, saj smo pod trto doma! Poprej je bila po vsaki igri tudi veselica v gostilni, sedaj je to odpadlo, ker to kratki našemu društvu ugled. Nekaterim to

seyeda ni bilo prav; zakaj bi tudi »luštne« ne bilo, tako menijo! Zato taki le bolj od daleč opazujejo naše nove razmere. Toda proč s predsodki! Pridite blizu in videli boste, da tu nismo mračnjaki!

Nazarja. Tukajšnje prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 29. junija ob treh popoldne v Društvenem domu igro »Živa pokopana«. Igra je lepa. Vsi prijatelji prosvete vljudno vabljeni!

Kdor si želi cene in dobre obleke
naj se oglasi v konfekcijski in
modni trgovini ::
ŽIGA WEISS
Celje-Gaberje 591 II

DOPISL

Hambura. Dovolj nam, predragi naš »Gospodar«, mal prostorček v svojih predalih. Sporočamo ti žalostno novico. Umrl je na hinkoštno nedeljo Franc Šuster, star 51 let, doma iz Jelovca pri Mariboru. Bil je v resnici krščanski mož, vzgleden oče in zaveden Slovenec ter je več let vršil nalogo zaupnika pri društvu Sv. Barbare. Umrl je na oslabljenju krvi. Zapuščena žena, tri sine in dve hčerki. Zelo ganljiv in lep je bil njegov pogreb. Osem zastav ga je spremlilo na mirodvor. Prav lepo in vsega posnemanja vredno pa je bilo to: pri sveti maši, ki se je za nje darovala pred pogrebom je pristopila vsa družina k svetemu obhajilu. Kako spodbudno je gledati mlada dekleta in fante, ki se ne sramujejo pokazati svojih krščanskih čustev in svoje vere. Da bi le bilo veliko posnemačev! Tebi, dragi France, naj bo rahla nemška zemlja! Žalujemo družini pa bodi v tolažbo: kmalu se spet vidimo nad zvezdami!

Radvanje pri Mariboru. V našem gasilnem društvu je nastopila lanske leto kriza in mislili smo, da bo društvo, ki je še tako lepo let delovalo, razpadlo. Vendar se imamo novemu odboru zahvaliti, ki je s svojo agiliteto in delavnostjo obvaroval društvo pred razsulo. Mnogo je bila truda in mnogo znoja je stalo, predno so se nastali spori poravnali in rodil se je uspeh, kateremu se vsi čudimo in smo ga veselili. Izpolnila se je dolgotrajna vroča želja, namreč ta, da si društvo na-

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Odpotovali bomo na vse zgodaj, da ostane vse to tajno; iz Dunaja pa dobiti nadaljna navodila, katera imate kot predsednik v zboru deželnihih stanov razglasiti.

S temi besedami je zaključil kancler Hoher zborovanje tajne komisije in zaupni člani so se razšli na različne strani.

Grof Tatenbah je jezdil nazaj v mesto. Ko je prišel v Rauberhof, je že nastopila noč.

XV.

Plemenita gospa.

Mislilim, da už je čas
Poti slabe opustiti.
Levstik.

Pred velikimi vrati starodavne hiše Freihaus v Mariboru se je ustavil nekega večera za-

27

četkom leta 1670 lep jezdec v opravi pristnega Ogra.

Iz prostorne veže je prišel ravnokar grof Tatenbah. Ko zagleda jezdeca, vzklikne:

»Rudolfi, odkod si prišel?«

»Naravnost iz Čakovca, milostljivi gospod,« odvrne Rudolfi, »važne novice sem vam prinesel.«

»Pojdi z menoj,« reče grof hlastno, »ali te je kdo v hiši videl?«

»Še nikdo,« odvrne Rudolfi, »mojega konja sem pustil v gostilni. Pri sukancu izven mesta in tam hočem tudi prenočiti.«

»Dobro si pogodil,« pravi grof zadovoljen »hitro pojdi z menoj!«

Oba sta vstopila skoz stranska vrata v grofovo pisarno.

»Kakšne novice prinašaš,« vpraša grof ter sede v naslonjač.

»Svarilo, milostljivi gospod, grofica Zrinjska vas roti, da ste previdni in ne storite ničesar, dokler ne govori z vami.«

»Zakaj,« vpraša grof vznemirjen, »grofica Zrinjska ni prišla,« kakor sem jo pri poslednji priliki pričel. »Vad Košice, kjer sem jo namesto v Račju za gotovo pričakoval. Ali ni sprejela mojega pisma?«

Ste naročeni na list

NEDELJA

Izhaja vsak teden!

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodljaj iz misijonarske mladostni navihane — postane redovnik in mišne zgodbe za dušo.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov: Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 26.

bavi novo motorno brizgalno. Prenovili smo gasilski dom in v njem se blišči med starim orodjem nova, dolgo zaželjena motorna brizgalna, ki bo nadomestovala staro ročno. V nedeljo popoldne se je vršila blagoslovitev, kateri je prisostvovala skoraj vsa vas. — Že pred 14. uro so si vaščani ogledovali pred cerkev postavljenno brizgalno in vsak se je čudil, da more tako mala reč s takšno veličansko silo brizgati vodo. Ob 14. uri je prišel gosp. J. Žolnir in izvršil cerkveni obred. Prisostvoval je ves občinski odbor z gosp. županom Vizovišekom na čelu, vsi gasilci, kumica gospa pl. Jurkovič s svojim soprogom. — G. Žolnir je po blagoslovitvi v kratkih besedah erisal pomen motorne brizgalne za gasilno društvo in posebno povdarjal, da naj bi dotična služila v pomoč prijateljem in neprijateljem v nesreči. Gospo kumico je v kratki deklamaciji pozdravila Erna, učenka 4. razreda in ji poklonila krasen šopek. G. župan Vizovišek in g. načelnik Pinter sta se zahvalila vsem občanom, ki so pripomogli k nabavi nove brizgalke in vzpodbujala gasilce, da v bodoče opravljajo zvesto svojo dolžnost in nudijo vaščanom in sosedom pomoč v nesreči in pri elementarnih nezgodah. Končno je gosp. nadučitelj Firm navdušil gasilce in jih vzpodbudil k resnemu delu in da zvesto izpolnjujejo svoje geslo »Na pomoč!«. Vmes je igrala železničarska godba vesele komade in s tem povečala razpoloženje. Po blagoslovitvi se je ves gasilski zbor, občinski odbor ter kumica s svojim soprogom slikala pred novo brizgalno. Nato se je vršila prva javna vaja z novo brizgalno, ki je v splošnem dobro uspela, samo nekoliko več skladnosti bi želeli. V krasni povorki z godbo na čelu so krenili gasilci in mnogo občinstva k »Lipi« in tu se je vršila ljudska veselica, ki je trajala pozno v noč, le žal, da je grmenje, oblaki ter kapljice dežja povzročilo nekoliko strahu. — Našemu gasilnemu društvu želimo mnogo uspeha in da bi novo motorno brizgalno redkokdaj uporabljali.

Sv. Marijeta ob Pesnici. Po daljšem molku se tudi mi nekoliko oglašamo ter prinašamo par kratkih novic iz našega kraja. Dne 18. maja smo opravili birmo, na katero smo se že dolgo pripravljali, vsled česar je ta praznik pri nas izpadel v cerkvi in zunaj iste — lahko rečemo prvovrstno in nam ostane nepozabljiv. Slavoloki, vse okrasitve, sprejem presv. g. škofa, cerkevna opravila, petje domačega zbora, izpraševanje in vse ostalo je bilo Marijetčanom uprav v ponos. — Tudi na naši glavni cesti je pričelo zopet vrvenje delavcev in strojev, ki preurejujejo še nedogotovljeno cesto. — Zamanj čaka rešitve naša neregulirana

na Pesnica. Res trpimo zdaj na suši, a Bog nam pomagaj spet, ko postane naša dolina »velika solzna dolina«! — V nedeljo, dne 29. junija po službi božji ali morda po večernicah bomo v šoli praznovali Vidovdanski praznik in obenem naš vsakoletni Domovinski dan. Nastopali bodo učenci in odrasli z deklamacijami, govori, prizori in petjem. Vstopnine ne bo! Natančnejši razglas sledi v nedeljo. Domačini in okoličani, pridite polnoštevilno, deca in pevci vas pričakujejo!

Sv. Trije kralji v Slov. goricah. V četrtek, petek in v soboto se vrši v tukajšnji romarski cerkvi slovesna tridnevna v čast božjemu Srcu Jezusovemu, ki jo bosta vodila dva č. gg. misijonarja od sv. Jožefa v Celju. Zaključijo se slovesnost v nedeljo Srca Jezusovega s slovesno službo božjo in z veličastno procesijo sv. Rešnjega Telesa ter s kipom presvetege Srca. Sosedne župnije pridejo v procesijah. Častilci in častilke božjega Srca, na veselo svidenje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na binkoštni pondeljek po večernicah se je pri nas vršila zanimiva vaja in nastop bližnjih gasilnih društev iz Sv. Lovrenca, Cirkovec itd. Šlo je za to: če bi začeli goreti s slamo krili hlevi župnišča, kako obvarovati ostale dele župnišča, cerkev, šolo in sosednje objekte. Ko je zadonel alarm in so brzi seli sporočili posameznim društvom njih nalogo, so pridrvela drugo za drugim moštva z brizgalnam ter spretno začela reševalna dela. Posebno poučno je bilo za večino gledalcev, opazovati delovanje motorne brizgalne iz Škol, ki je obvladala cerkev in šolsko poslopje. Nastop je gotovo bil v korist gasilcem, pa je tudi med ljudstvom vzbudil večje zanimanje za ta veljavna društva v pomoč bližnjemu. — Po dolgem trpljenju se je preselila v boljše življenje skrbna krščanska kmetska prevžitkara Marija Beranič, po domače Erjavčeva ter zapustila svojega dobrega moža Stefana. Blag ji pokoj v Bogu. Drugi sin Jožko pa je uprav zadnji čas tukaj prevzel trgovino Turinovo ter jo vodi kot podružnico svoje velike trgovine v Jurovcu. — V Gornjih Pletarjah so imeli občinski kuluk za cesto; kmetski sin 26 letni Franc Kancler je s polja peljal voz gramoza ter je ravno hotel z delavko ob cesti spregovoriti par besed. Tu so pa konji naglo potegnili, tako, da je padel z voza; sicer se je še hitro pobral in storil par korakov ter rekel, naj ga spravijo domov in molijo zanj: a kmalu potem, ko so ga pripeljali domov, je že tudi izdihnil. Nedavno poprej je doma še materi dejal, da prihodnjo nedeljo gre k zakramentom. Bog mu bodi mil

sochnik, težko preizkušeni družini, ki je v zadnjih letih izgubila že drugega sina, pa tolažnik!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Nekam čudne vesti se zopet zadnji čas tod okrog pojavljajo, te vesti namreč, da se moška mladina rada pretepa. Pred kratkemu se je slišalo tam od lene Velke, da so si delavci skočili v lase ter si s krepeljci zrahljali nosove in lobanje. Sem preko Pesnice pa se je zvedelo, da so se na nekem travniku kosci nekoliko preveč pobozali. Čudno, čudno! Človek bi mislil, da se nekateri prenapeteži radi tepejo samo pozimi, ko so precej spočiti, ne pa tudi poleti, ko so od vsakdanjega dela precej utrujeni. Pa vidimo, da imajo pretepači za pretepanje vedno dovolj časa in veselja. Pa jih bo še strogi paragraf na sodnji pošteno poučil, da ni dovoljeno po človeškem telesu tako razbijati kakor po nakovalu. — Bolj razveseljivo je pa drugo dejstvo, to namreč, da se je letos po naših farah že močno opustilo grdo onečaščenje nedelj in praznikov s hlapčevskim delom po njivah in travnikih. Kako žalostno je bilo lani in prejšnja leta gledati ljudi ob nedeljah na travnikih, kjer so kosili in sušili kljub temu, da je bilo lepih in vročih dni več ko dovolj. Upanje pa je, da bomo zopet prišli vsi do spoznanja, da so nedelje in prazniki Gospodovi dnevi in da jih moramo posvečevati dopoldne in popoldne, ako hočemo, da bo ljubi Bog podelil blagoslov našim poljem. — Naš krivogled pa bi rad še to pripisal. Tako srečen je naš trg, da dobiva dnevno dvakrat pošto; niso pa tako srečni okoličani, ki prejemajo po pošti vsaki drugi dan vesela in žalostna poročila. Zato pa ta ali oni okoličan in okoličanka včasih že prav težko in nestrpno čaka na kake vesele pozdrave in novice iz bližnjega ali daljnega kraja. Pa bo že treba potrpeti, dokler homo imeli v fari samo dva pismonoša, ki sta itak z delom čez glavo preobložena.

Sv. Anton v Slov. goricah. Dne 4. junija se je poročil Jožef Slaček iz Varvetine z mladenko Elizabeto Vršič, istotam. Na gostiji se je nabralo za mariborsko bogoslovje 65 Din. — Vsem dobrosrčnim darovalcem naj ljubi Bog plača stotero. Novemu paru želimo srečo in blagoslov v zakonskem stanu.

Biš. Na sedmini nenadno umrlega mladenčca Ignaca Čuček v Bišu se je nabralo za novo bogoslovje v Mariboru 50 Din. — Bog povrni vsem stotero!

Sv. Marijeta niže Ptuj. Kakor vsako leto, tako bo tudi letos sedemrazredna mešana osnovna šola pri Sv. Marijeti niže Ptuj priredila dne 29. junija po večernicah v šoli

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskovine v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Čekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 213

»Sprejela ga je,« odvrne konjušnik, »pa od koga mislite, gospod grof, ga je dobila?«

»Povej,« vpraša grof in precejšnjo vznemirjenost se mu bere na obrazu.

»Po vaši soprogi grofici Ani Tereziji Tatenbah.«

Grof skoči, kakor bi ga pičil gad, iz naslonjača ter reče bled od presenečenja:

»Kaj praviš, od moje soproge?«

»Tako je,« odvrne Rudolff, »moja graščakinja Zrinjska je prišla, kakor ste se domenili pri zadnjem sestanku v Račju točno ob določen uri v grad. Vas, gospod grof, pa ni bilo in namesto vas je prišla vaša milostljiva soproga.«

»Grom in strela,« vzklikne grof, »jaz nekaj slutim.«

»Popolnoma prav,« poseže vmes konjušnik ter se smehlja, »dobro ste zadeli, gospod grof, da je nekdo nalašč ali slučajno zamenjal pismi, ki ste v njih prosili grofico Zrinjsko, da pride v Konjice, vaši soprogi pa ste sporočili, da ste šli v Podčetrtek. Vaše prvo pismo je prišlo na dan vašega odhoda v roke grofice Tatenbahove, drugo pa, ki je bilo namenjeno za vašo soprogo, je prišlo v roke grofice Zrinjske še le po njenem odhodu, pa ga je takoj poslala vaši soprogi.«

»Kdo je pismi zamenjal in kakšen je bil nastop med mojo soprogo in grofico Zrinjsko?«

»Vaša soproga je ravnala kot ženska, ki ni samo plemenita po rodu, ampak tudi po mišljenju,« odvrne Rudolff, »več pa je v pismu grofice Zrinjske. Kolikor sem od nje zvedel, je ta od tistega trenutka, ko se je sešla z vašo ženo, za njo navdušena ter jo imenuje angel v človeški podobi. Kaj pa ste imeli obe soprogi med seboj, mi je neznano.«

»Kako se je vendar mogla,« reče grof nevoljno, »izvršiti ta zamenjava pism?«

»Nič ni bolj lahko kakor to,« odvrne konjušnik, »obe gospe imate isto krstno ime Ana. Površnost dostavljalca pism more povzročiti, da ste bili pismi zamenjani in je prišlo pismo, naslovljeno na grofico Zrinjsko, v roke vaše soproge in obratno. Morda pa je dotični nalašč izročil napačno pismo vaši soprogi. Odvisno je od tega, komu ste izročili obe pismi.«

»Komu drugemu, kakor mojemu slugi Boltažarju,« odvrne grof, »ali je ta človek res tako zahrbtn?«

»Premilostljivi gospod,« reče Rudolff, »to je danes tako navada. Bodite previdni kakor kača, je geslo sedanjega časa.«

majhno končno slavnost in sicer s petjem in igro. Obenem bo tudi celodnevna razstava pismenih, risarskih, deških in deklinskih ročnih izdelkov. Starši in prijatelji mladine, vljudno vabljeni!

Sv. Vid pri Ptuj. Dne 13. junija, na dan sv. Antona, smo pri nas imeli prvo sveto obhajilo. Prvoobhajancev je bilo v župniji 146 in pri podružnici na Selih 46, skupaj 192. Letos so oskrbele dobre roke otrokom posebno lep praznik. Po lepi in ganljivi pobožnosti so se otroci podali v Slomškov dom, kjer jih je čakala bogato obložena miza. Na odrju je bil kip Brezmadežne med cvetjem, pred katerim so deklice lepo deklamirale. Pohvaliti moramo dobra srca, ki so otroke tako obdarovala s kavo, mlekom in pecivom. Bog stotero povrni učiteljskemu zboru in staršem. Tudi mi stari dneva ne bomo hitro pozabili, a naši deci ostane dan v nepozabnem spominu. — Dne 15. junija, na Vidovsko nedeljo, so naši dijaki priredili v Domu prelepo igro: »Sv. Vite, ki je krasno uspela. Na dan presvetega. Rešnjega Telesa se je igra ponovila.

Sv. Duh na Stari gori. Prostovoljno gasilno društvo Sv. Duh na Stari gori priredi veliko tombolo v prostorih g. A. Verzel, katera se vrši dne 29. junija tega leta točno ob dveh popoldne. Glavni dobitki: 1. Novo pohištvo iz trdega lesa. 2. Prašič, vreden 800 Din. 3. Vreča banačke moke. 4. Klafter bukovih drv. 5. Srebrna ura. 6. Počnemalnik, vreden 1400 Din in še čez 400 lepih drugih dobikov. Srečke so komad po 3 Din. Torej pridite vsi, ne bo vam žal. Vas vabi odbor.

Konjice. Dne 2. junija tega leta, ko sta Franc Gologranc in Anton Strašnik preklicali pri razpravi svoj nečuvni napad na g. Fr. Tovernika, arhidijakona v Konjicah, katero izjavo je naš list že priobčil, se je vršila pred okrožnim sodiščem v Celju tudi kazenska razprava proti J. Hmelaku, lesnemu trgovcu iz Oplojnice, pri kateri je bil slednji radi klevete, iznešene o priliki spremembe pri Okrajni hranilnici proti g. Toverniku, arhidijakonu kot bivšemu gerantu Okrajne hranilnice v Konjicah obsojen. Gospodu Francu Toverniku je s tem dano popolno zadoščenje tudi za ta ostuden napad; tisti pa, ki so si v Konjicah ta očitek izmislili, so pa svojo žrtev v kritičnem momentu pustili na cedilu in pokazali v pravi luči vso svojo moštost; jim gre pač samo za to, da s klevetami in intrigami drugim škodujejo. Občinstvo bode v bodoče bolj previdno in jim še manj verjelo.

Vitanje. Izredno vesel dan za celo našo župnijo je bil praznik presvete Trojice. V neizprnem pričakovanju so drhtela srca, ob po-

tihi so stali ovenčani mlaji, godba je igrala veselo koračnice, ob pobožju hriba pa so grmeli topiči in naznanjali sosednim faranom veselo vest, da je naša mična, daleč na okoli znana in priljubljena podružna cerkva sv. Antona dobila dva nova zvonova. Mali, 13 let samevajoči zvon je dobil nova tovariša, ki sta bila že med tednom pripeljana do župnišča. Tukaj so ju dekleta v nedeljo zjutraj lepo okinčala z venci in nato sta bila ob 10. uri prepeljana v slovesnem sprevedu k sv. Antonu. Blagoslovil ju je domači gospod župnik ob navzočnosti svojega brata, našega g. kaplana Alojzija Musi in številne množice ljudstva. Zvonova sta bila nato brez vseh težav potegnjena v zvonik. Nato je g. župnik v jedrnatem govoru razložil namen in pomen zvonov. Omenil je posebno pohvalno Jazna Pesjak, po domače Gačnikar, ki je prvi začel zbirati prostovoljne doneske za nove zvonove. Zahvalil se je vsem župljanom, ki so z obilnimi darovi pripomogli k hitri nabavi zvonov. Oba sta jako lepo izdelana, okrašena s podobami in napisi, ulita od trdke Zvonoglas v Mariboru. S svojim milim glasom se lepo ujemata s starim zvonom, ki je bil baže nekdanj v zvoniku Marijine cerkve, od leta 1888 pa do leta 1913 pa pri sv. Antonu. Od tukaj se je umaknil leta 1913 novim zvonovom v zvonik župne cerkve. Ko so pa bili v vojni odvzeti od sv. Antona vsi zvonovi, kateri so viseli v zvoniku samo tri leta, je bil zopet poslan tja. Ima od vseh vitanjskih zvonov najbolj čist glas. Tukaj bo najbrž ostal vedno, kjer bo v družbi z novima dvema pel v slavo Bogu, v veselje živim in v pokoj mrtvim faranom.

Zavedanje pri Šoštanj. Na Petrovo, dne 29. junija, obhaja naša fara že 143-tič farnega patrona sv. Petra. Na ta dan se zbere vse polno ljudi ne samo iz domačih, ampak tudi iz oddaljenih krajev. Letos nas hoče še posebno iznenaditi naša mladina s prireditvijo komedije »Scapinove zvijače«, katera se vrši takoj po končanem cerkvenem opravilu na šolskem vrtu. Prireditve bo tudi ob slabem vremenu. Vstopnina je mala. Preskrbljeno bo tudi za lačne želočke pri »Petru« in »Hrvat«. — Vljudno so vabljeni vsi prijatelji svežega polplanskega zraka in dobre volje. Na svidenje!

Sv. Radegunda nad Mozirjem. Smiheljska podružnica sv. Radegunda je dobila dva nova bronasta zvana iz ljubljanske zvonolivarne v teži približno 1200 in 400 kg. Posvečena sta bila v Ljubljani; večji na čast sv. Družini — manjši na čast sv. Male Terezije deteta Jezusa. Na praznik sv. Petra in Pavla, dne 29. junija ju bodo potegnili v zvonik. Slovesnost

se začne ob 10. uri. Ljubitelji planin in častilci sv. Radegunde ste vabljeni, da pohitite v visoke planine; uživali boste krasen razgled.

Velenje. Na binkoštno nedeljo je v vročem Nišu v južni Srbiji umrl na posledicah malarije pri težki artileriji služeči Bernard Klinc iz Beve pri Velenju. Vse, ki smo poznali rajnega Bernarda kot treznega, varčnega, za vse dobro in lepo vnetega fanta, je vest o nenadni smrti silno pretresla. Soglasna sodba se glasi: Kako škoda mladega življenja! Zlasti žalujejo za njim starši, ki jim je smrt vzela sina edinca. Kako je bil Bernard priden, se vidi iz tega, da si je ves denar sam prislužil in prištedil, s katerim se je pozneje vzdrževal v Kmetijski šoli v St. Jurju ob južni železnici. Naj v miru počiva!

Sv. Frančišek v Sav. dolini. Smrtna kosa se letos prav pogosto oglašala v naši župniji in to predvsem pri starejših osebah. Dne 17. junija smo pokopali staro Mošarjevo mater Elizabeto Remic iz Juvanja. Kako je bila pokojnica spoštovana od vseh, ki so jo poznali, je pričala obilna udeležba na njen zadnji poti. Bila je zvesta članica tukajšnjega Prosvetnega društva in vgladna tretjerednica sv. Frančiška. Blagi mamici bodi Vsemogočni bogat plačnik za njena dobra dela, žalujoči rodbini pa naše lekreno sožalje!

Ponikva. Dne 15. junija tega leta sta sklenila zakonsko zvezo vria zaročenca: Franc Nuncič iz Sotenskega in Julijana Fidler iz Dobovca. Ob bogato obloženi svatovski mizi so se blagi gostje spomnili poganskih revčkov in so darovali zanje 70 Din. Bog povrni! Poročencema pa želimo obilo sreče in blagoslova!

Šmarje pri Jelšah. Proračun okrajnega cestnega odbora je potrjen. Prosim pa, da ga zainteresirani davkoplačevalci pridejo pogledat, posebno oni od občine Sv. Ema, ker se je tam po g. Zupancu iznesla vest, da sem si jaz kot načelnik stavil v proračun mesečno plačo 3000 Din, kar pa ne odgovarja resnici. Stavil sem si res 3000 Din, pač pa za celo poslovno leto, kar se mi je črtalo na 1680 Din. Da ne bodo ljudje napačnega mnenja, prosim, da se prepričate. — Za zgradbo ceste Zibika—Belo sem stavil v proračun 200.000 Din, od katerih se mi je črtalo tudi 25.000 Din in katere še bo moral po vrhu okraj sam plačati. Preložitev tako potrebnega klanca Petelinje na Slivnici je črtana. Odboren proračun je v pisarni okrajnega cestnega odbora v Šmarju vsem davkoplačevalcem na vpogled, da se prepričate, kakšen je bil predložen in kakšen je odobren proračun, da se lahko prepričate o resnici govorice, ki so bile

»Dobro, dobro,« pravi premišljeva grof Tatenbah, »pa velika težava je v tem, kako naj zdaj stopim pred svojo soprogo, ki ve za vse tajnosti?«

»To je seveda jako sitno,« meni Rudolfi, »gospo odpustijo vse, samo nezvestobe ne.«

»Pojdi sedaj v gostilno,« reče grof, »kar boš zavžil, se naj zapiše na moj račun. Jutri pa pridi po pismo za grofico Zrinjsko, ki ga moraš takoj nesti v Čakovec.«

Rudolfi se je takoj odstranil, grof Tatenbah je ostal sam. Prečital je pismo grofice Zrinjske, v katerem mu popisuje, kar je doživela z njegovo soprogo. Grof Tatenbah je hodil z velikimi korački gor in dol, obraz mu je žarel, po žilah se je nemirno pretakala kri. Mož omahljivosti in dvoma je začel v zagato, iz katere tudi najbrihtnejši ne najde lahko izhoda.

»Ta nesrečna zamenjava,« vzklikne, »mogoče je to storil moj sluga Boltažar nalašč. Ali je morda ta hinavski dečko podkupljen od moje soproge? Toda ne. Ana Terezija nikdar ni ravnila tako nečastno, kaj takega bi zoper mene ne storila.«

Zopet je hodil nekaj časa nem in zamišljen gor in dol:

»Kako naj stopim sedaj pred ono, ki je tako

hudo užaljena, ko ve za moje razmerje do grofice Zrinjske. Kaj bo odločila zaradi najinega zakonskega razmerja, kaj bo storila?«

Tako je govoril grof Tatenbah na pol glasno pri sebi. Pri tem ni zapazil, da so se rahlo odprla vrata.

»Odpustila bo,« se sliši prijazen glas.

Grof Tatenbah se obrne ter zagleda pred seboj mirni obraz svoje soproge.

»Ana Terezija,« reče z odkritosrčnim naglasom, »ti prideš k meni, jaz pa se komaj upam, da ti pogledam v oči.«

Grof Tatenbah povese glavo ter se izogiba pogledom grofice. Čez nekaj časa pa reče:

»Ti veš, česar bi sicer ne smela vedeti in vendar hočeš.«

»Odpustiti in pozabiti, moj soprog,« odvrne grofica resno in mirno.

»Odpustiti in pozabiti,« vzklikne grof.

Grofica veselo pritrdi in reče:

»Ana Terezija Tatenbah ve sicer, kaj je dolžna časti plemenitašnje ter pravi soprogi vladnega svetnika in bi v drugem slučaju prosila, moj soprog, da ji prepustite enega od svojih gradov, v katerem bi stanovala, ker je brez svoje krivde izgubila ljubezen svojega soproga. V teh

**Zopet nov zvezek
Hartl Mayevih spisov**

izšel

„PO DIVJEM KUNDISTANU“

**z vsebino: V teči - iz juče
slovo Rmadije. Cena 13 Din.**

Naroča se pri

Cipilovi knjižarni. Maribor

tudi pri volitvah sreskega kmetijskega odbora. — Ivan Turk, načelnik.

Šmarje pri Jelšah. Praznik presvetega Rešnjega Telesa smo pri nas obhajali čisto z novo slovesnostjo pod vodstvom tukajšnjega rojaka mag. Vrežeta. Med sviranjem domače godbe, streljanjem topičev ter pritrkavanjem avonov je vodil g. mag. Vreže procesijo, med katero so se peli vsi obredi v slovenskem jeziku. Prikrat smo slišali in imeli tako slovesnost. — Dne 10. avgusta bo blagoslovitev nove motorne brizgalne Prostovoljnega gasilnega društva v Mestinju, katero nam bo blagoslovil tudi naš domačin g. mag. Vreže. Sosedne občine Šmarje okolica, Sladka gora, Lemberg, Sv. Peter in Kostivnica, pripravljajo že sedaj, da bo to dan, kakršen še v Mestinju ni bil. V kratki dobi svojega obstoja si je društvo nabavilo motoriko, ki bo stala okoli 44.000 Din. Bog nas varuj potrebe, jo dostikrat rabiti. Ker je društvo še mlado in se nahaja v bolj slabih denarnih razmerah, se prosijo vsi sosedni občani, da po možnosti prispevajo in da nas počastijo dne 10. avgusta pri blagoslovitvi.

Sv. Ema. Pri Sv. Emi je bila, oziroma do podružnice Sv. Vida na dan presvetega Rešnjega Telesa poskušna vožnja celjskega avtobusnega podjetja. Proti župni cerkvi sv. Ema se gradi deloma nova občinska cesta pod vodstvom dr. Ogrizeka. Cesta je neobhodno potrebna, posebno ker ni do cerkve nobene dovozne ceste. Se bo vsaj lahko kakšen mali trgovec naselil gori, da si ljudje lahko tudi po maši ob eni poti nakupijo za svoje domače male potrebe. Delavni ljudje se še brigajo za svoje kraje.

Rakovnik. (Obrtne strokovne šole na Rakovniku.) Bodočnost naše mladine je vprašanje, ki vzbuja danes resne skrbi in pomisleke, saj je ta bodočnost mnogokrat silno nejasna in skrajno negotova. Zlasti pa so izpostavljeni velikim nevarnostim tisti mladeniči, ki se hočejo posvetiti kaki obrti. Saj vemo, da je obrtni stan danes v veliki krizi in le tisti, ki stopijo vsestransko pripravljeni na pozorišče življenja, si morejo ustvariti zadovoljive življenjske pogoje. Dandanes ni dovolj, da zna obrtnik svojo obrt; imeti mora še vsestransko strokovno izobrazbo, ki jo pa danes ni lahko doseči. Pa tudi strokovna izobrazba ne zadostuje: mladenič, ki se hoče pošteno in primerno preživeti s svojo obrtjo, se mora v svojih mladih letih navaditi tudi živeti. To se pravi: dobra vzgoja, temelječa na veri in razumu, ga mora usposobiti za trezno, varčno, delavno življenje; usposobiti ga mora za trajno premagovanje samega sebe ter za vestno

spolnjevanje dolžnosti, ki jih ima vsak človek do sebe, do Boga in do bližnjega. Kje naj bo v današnjih časih vajenec deležen take priprave za življenje? To je velevažno vprašanje. Salezijanski zavod na Rakovniku si že nekaj let sem prizadeva rešiti to vprašanje. V zavodovih obrtno-strokovnih šolah se vajenci temeljito pripravljajo za življenje. Do sedaj imajo te šole oddelke za mizarstvo, združeno s strugarstvom, za čevljarstvo in za krojaštvo. Vsi oddelki imajo pravico javnosti, to je, priznani so od državne oblasti in smejo izdajati za javnost veljavna spričevala. Poleg strokovnega dela imajo gojenci vsak dan po tri ure šole. Poučujejo se v strokovnem risanju, računstvu, knjigovodstvu, obrtnem spisu, tehnologiji itd. Poleg tega pa prejemajo vzgojo po vzgojnem sistemu bl. Janeza Bosca, ki pripravlja gojence, da postane kadaj vreden član človeške družbe, sposoben kljubovati nevarnostim, ki sodobnega človeka obdajajo od vseh strani. Cela oskrbovalnica znaša 320 Din mesečno, vendar se za tiste, ki te vsote ne zmorejo, oskrbovalnica zmerno in po dogovoru zniža. Za tozadevne informacije se je obrniti na vodstvo salezijanskega zavoda na Rakovniku, Ljubljana.

Sv. Štefan pri Šmarju. Žalostno so zapeli zvonovi na binkoštni četrtek in nam oznanili tužno vest, da je za vedno zatisnila oči 35 letna Jožeta Zaberl, rojena Lesnika. Rajna je bila dobrega srca, ki je s svojim možem živela šest let v sredi in blagoslovu. Nemila smrt ne izbira, marveč udari s svojo koso tam, kjer najbolj boli. Rajna zasluži, da se je spominjamo. Bila je velika dobrotnica cerkve. Čprav je imela doma mnogo dela, je kljub temu rada pomagala pri cerkvi, prala je cerkveno perilo itd. Kako priljubljena je bila rajna, je pokazal njen pogreb. Pri odprtem grobu je domači g. župnik imel ganljiv govor, pevec pa so ji zapeli žalostinko. Rajna zapušča moža in tri nepreskrbljene otroke, med njimi novorojenčka, ki ne bo prej svoje mamice spoznal, kakor nad zvezdami. Mi ti kličemo, draga mamica, sladko spavaj in Bog ti boči mil sodnik in dobrotljiv plačnik! — Preostali pa naše iskreno sožalje!

Stopercer pri Rogatcu. Dne 30. maja tega leta je spreviden s svetimi zakramenti po daljši in mučni boleznimi umrl g. Vtič Štefan, posestnik v Stopercu, kateri je bil 30 let naročnik »Slovenskega Gospodarja«, nadalje 26 let cerkveni ključar, dolga leta občinski odbornik in načelnik posojilnice v Stopercu ter v splošnem dober mož. Pogreb imenovanega se je vršil slovesno dne 1. junija tega leta jutraj ob obilni udeležbi ljudstva. Domači pevski

zbor mu je zapel milo domačo nagrobnico »Vigred«, č. g. župnik pa je imel krasen in ganljiv nagrobni govor. Naj v miru počiva in rajsko veselje uživa!

Vojnik. Kakor vsako leto, tako bo tudi letos meščanska šola položila delo svojih gojencev javnosti na vpogled na razstavi risarskih, pismenih, deških in ženskih ročnih izdelkov. Vabimo občinstvo, da si ogleda razstavo v času od 19. do 22. junija tega leta od 8. do 17. ure. Vstopnine ni. Prvo vpisovanje učencev v I. razred meščanske šole je 23. in 29. julija dopoldna, drugo pa začetkom septembra. Svetujemo staršem, katerih otroci dovrše četrto šolsko leto osnovne šole z uspehom in so dovolj telesno razviti, da jih takoj vpišejo v meščansko šolo in ne čakajo, da dovršijo še peti razred; kajti učni načrt prvega razreda meščanske šole obsega v mnogem utrditev znanja, pridobljenega v osnovni šoli. Na novo pridejo le predmeti: nemščina, geometrija in risanje, tako, da učencem četrtega razreda osnovne šole ni težko izhajati. Ne-spametno pa je, pustiti otroke ponavljati s uspehom dovršeno četrto ali peto šolsko leto osnovne šole, kjer je na razpolago meščanska šola. Tekom let je občinstvo imelo pač dovolj prilike seznaniti se potom vsakoletnih razstav in številnih prireditev z ustrojem meščanske šole sploh. Dobra šola je ponos in bodočnost vsakega naroda, zato je potrebna, da se zanimamo zanjo vsi!

Laški okraj. Da se motijo tisti, ki trdijo, da pada verska zavest našega ljudstva, nam najlepše dokazuje agilnost in gorečnost, s katero naše kmetstvo in delavsko ljudstvo zbira in daruje za razne cerkvene potrebe. Omenjamo nabavo novih zvonov. Že letošnjo spomlad so si pri dveh cerkvah v našem okraju omislili nove zvonove in sicer v Retju, ki je trboveljska podružnica in pri Sv. Trojici, podružnici župnije Jurkloster. Sedaj pa zbira za nove zvonove pri cerkvah Sv. Krištof in Sv. Mohor, ki sta podružnici nadžupnije Laške, za mali zvon za župno cerkev pri Sv. Miklavžu nad Laškimi in za zvonove pri podružnicah cerkvah Sv. Kolmana in Sv. Lovrenca v župniji Loka pri Zidanem mostu. Imamo upanje, da vzporedno s tem napreduje tudi versko življenje.

Šmartno ob Paki. Dne 20. julija tega leta se bo de tukaj obhajala obletnica odkritja spomenika v vojni padlim vojakom in se bo de takrat tudi odkrila ploščica s sliko v spomin g. majorju Colariču. Slovesnost se bo vršila s sveto mašo g. Bonača s pevskim zborom, popoldan s primerno igro in petjem. — Natančen spored še objavimo.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

o Mariboru, Koroška c. 5

težkih dnevih pa, ko so vas nezadovoljneži dobili v svoje mreže ter hočejo tudi vas pogubiti, v teh dnevih je sveta dolžnost žene, če tudi je njeno srce še tako ranjeno, da vztraja trdno in zvesto pri svojem soprogu ter mu stoji ob strani, dokler niso pregnani hudobni duhovi, ki vas hočejo spraviti v nesrečo. Zato, grof Tatenbah, hoče vaš soproga pozabiti, kar se je zgodilo, ter ne zapustiti vaše hiše, marveč bo vztrajala ob vaši strani ter ostane vaš dobri angel, dokler ne stojite zopet na trdnih tleh pravice in zvestobe.

Grofica je izgovorila te besede z dostojanstvom, ob enem pa tudi z globoko prisrčnostjo. Stala je pred grešnim soprogom kakor maščovalna boginja, ki pa mu je dala roko v spravo, da se ji pridruži ter najde ob njeni strani blagi mir.

Prevzet od duševne plemenitosti, je padel grof Tatenbah na kolena pred svojo soprogo.

»Moja Ana, moj dobri angel, duša moje duše,« je jecljal ter poljuboval njeno roko, »kaj moram storiti, da sem tebe vreden in da zopet dobim tvoje zaupanje?«

»Dati zaupanje, kjer zahtevate zaupanje, moj soprog,« odvrne Ana Tatenbahova, »toda zaupanje more le takrat nastopiti, kadar se grof Ta-

tenbah prepriča, da ni nobenega na svetu, ki bi mu hotel tako dobro, kakor mati njegovega sina.«

Spomin na ljubezen sina je ganil grofovo srce še bolj. Ves prevzet vzklikne:

»O, ali je še kaka druga ženska na zemlji, ki bi bila tako blaga kakor ta? Govori, o govori Ana, kaj imam najprej storiti, da zaslužim zopet tvoje zaupanje?«

»Ivan,« odvrne grofica, se pripogne ter rahlo dvigne skesanega kvišku, »če hočeš poslušati nasvet svoje žene, se odtegni vplivu onih brezsrčnih in sebičnih, ki te hočejo vjeti v svoje mreže ter te upropasti. Odstrani iz svoje bližine vse hinavske prijatelje in če si kot služabnik svojega cesarja krenil že predaleč s pravega pota, idi pred cesarja, padl pred njim na kolena ter priznaj, da bi bil lahko že do polovice izdajalec, da pa hočeš ostati zvest državni služabnik.«

Grof Tatenbah je gledal otožno pred se in bilo mu je, kakor bi videl v tem trenutku celo svoje preteklo življenje. Bil je eden tistih trenutkov, ko stopi dobri duh pred človeka ter ga resno svari. Ako človek upošteva to svarilo ali ga ne upošteva, tako se tudi odloči cela njegova usoda.